

Počitek pred dolgo potjo – a najbrž ne v kak jadranski hotel.

Pomenki na temenu Ljubljane, nebotičniku, redki razgledni točki, ko je že grajsko obzidje obdano z zidarskimi odri.

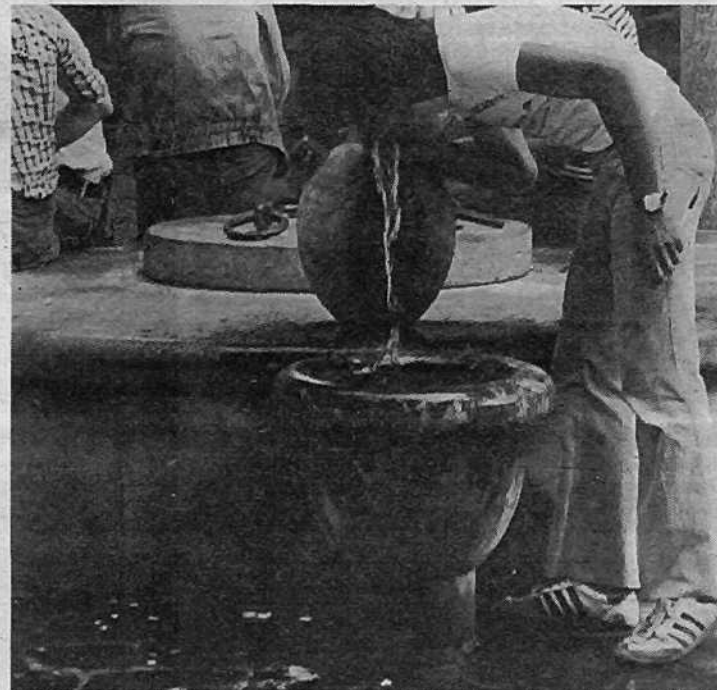
Lepo je v naši domovini biti mlad.

Malo domišljije – pa je prijetno!

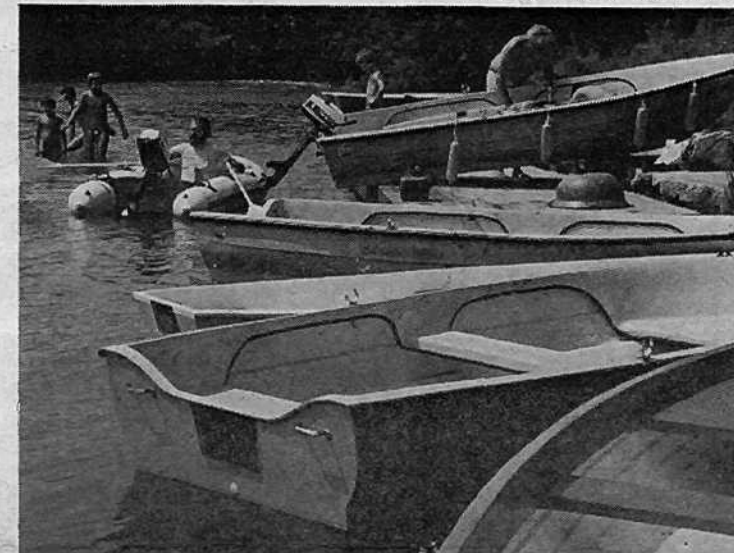

»Generacije« – še Cankar je hodil peš z oprtnikom z Dunaja v Ljubljano. Pa danes? Nahrbtnik, kitar in dvignjen palec...

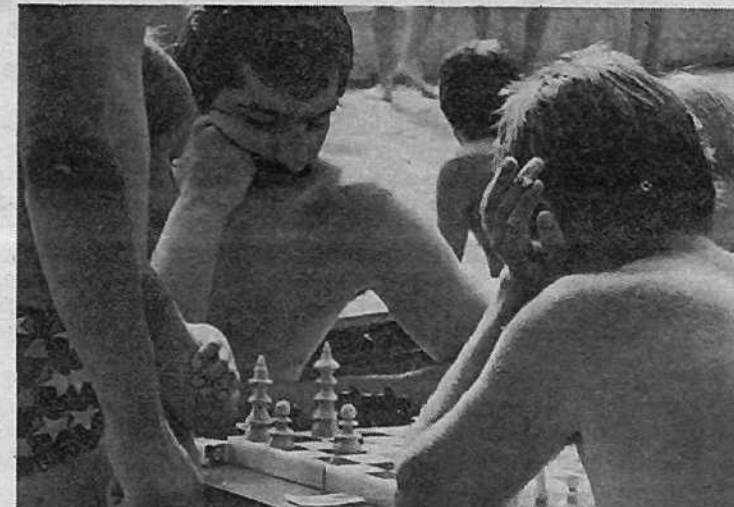
Poletni dnevi so tu, toda vse prevečkrat gostuje deževno vreme, ko pa se zatekamo v lokale ugotovimo, da so se premnogi gostinci odločili za letni oddih prav zdaj. In ko čakamo na postrežbo, da nam ne bo dolgčas držimo vsaj zanjo pesti za sončne dni. Ljubljanske ulice so tako ali tako polne, če ne domačinov pa teh ali onih turistov, ki bi si radi nabrali lepih spominov za čas, ko bodo spet na svojem delovnem mestu ali za študijskimi knjigami. Te dni je končno naše mesto dočakalo sončne dni, ki nam morda obe-tajo lepši avgust.

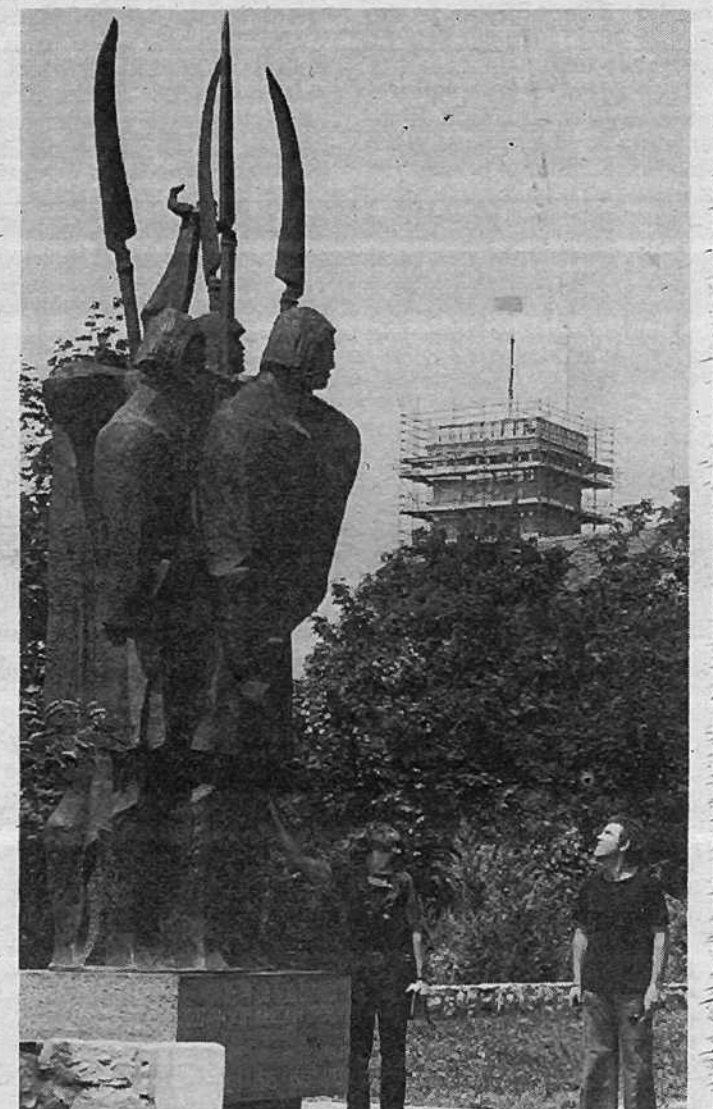
Kdor se ne vozi v mercedesu, ampak hodi v supergah, se odzveja brez natakarja, saj to je boljše.

»flota« rekreacijskega centra Ljublanice tudi med tednom ne počiva.

Dopustniške skrbi ali odločilne skrbi sredi živčava na Iliriji.

Le vkup, le vkup »uboga gmajna«, saj grada trdno so zaprta vrata.

Ni nagačen, ne uvožen, ampak pravi pravcati krap, ki je s svojimi 75 cm in 8 kg dal precej truda Borutu Klopčarju, da ga je spravil na breg kar sredi Ljubljane.

Pa kam, ljudje, kam...?

Pasji dnevi – pasje vrata

Počitek po žensko...

Kaj ne bi uživali: lepo ležiš, mažejo te pa drugi.